

# Gönül Buya Hep Ulaşılmaz Erişilmezdir

— Alican yobaş · 26 Ocak 2013

bilyomusun...

bırakacağın hiç aklıma gelmezdi !

dönüp arkanı gitsen bile; sevdiğini bilirdim..

bana değer verdiğini, beni üzmeyeceğini bilirdim..

ne kimseye laf söyler, nede beni kırmalarına izin vermezdin bilirdim..

kıyamet bile kopsa; o kalabalıkta beni bulurdun bilirdim..

bilirdim aşkımızı sonsuza kadar sahip çıkacağını !

bilirdim ihanet etmeyeceğini !

bilirdim iki senenin değil, iki asır'ın bile bizi eskitemeyeceğini !

meğerse, sadece biliyomuşum..

bilmekle kalmamışım; güvenmişim, sevmişim, inanmışım..

sorarım şimdi sana;

mutlumuşun ?

gülebiliyormuşun ?

geceleri uyuyabiliyormuşun ?

ben ne hiçbir şeyden tat alabiliyorum, ne uyuyabiliyorum nede gülebiliyorum..

asıklı suratlı biri oldum.

dört duvar arası yeter oldu bana..

alkol akıyor gözlerimden hergün,

içimde yine pişmanlık hissi, dilimde keşkeler..

elimde yokluğunun soğukluğu, sesimde çaresizliğin ta kendisi..

oyşa ki şunlar bi rüya olsa, uyansam yine..

yine eskisi gibi olsak,

yine beni sevdiğini söyleyen,

yine baksan gözlerime,

yine ben sana şarkılar söylesem..

yine kahkahalar atsak, çatlatsak herkesi..

bunca olan şeyden sonra;

sessizce çıkıp gitmek istiyorum !

ama; söz dinletemiyorum bir türlü bıraktığın enkaza..

gönül buya; hep ulaşılmaz, erişilmezdir !

Alican Yobaş/13.10.2012